

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1924 kl. 1 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 2, i anledning av herr Carlsons i Mölndal motion, nr 330, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om utbyggande av Sävedalens hållplats till fullständig station.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 330, som för förberedande behandling hänvisats till utskottet, har herr Carlson i Mölndal hemställt, att riksdagen må ingå med skrivelse till Kungl. Maj:t för vidtagande av åtgärder om utbyggande av Sävedalens hållplats till fullständig station.

I fråga om motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har över förevarande motion begärt yttrande från kungl. järnvägsstyrelsen, vilket yttrande härjämte avtryckes såsom bilaga.

Utskottet.

Såsom av kungl. järnvägsstyrelsens nyssnämnda yttrande framgår, kommer redan från och med den 1 april i år möjlighet att beredas för resgodspollettering till och från Sävedalens hållplats, varigenom ortsbefolkningens önskemål om förbättring av trafikförhållandena vid hållplatsen i fråga sålunda komma att i viss mån tillmötesgå. Att därutöver avlåta en framställning från riksdagens sida till Kungl. Maj:t om hållplatsens fullständiga utbyggande till station synes utskottet, främst med hänsyn till den sparsamhet, som det nuvarande statsfinansiella läget nödvändiggör, och med hänsyn till vad som i övrigt framgår av järnvägsstyrelsens yttrande, för närvarande icke lämpligt.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att herr Carlsons i Mölndal förevarande motion, nr 330, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 mars 1924.

På utskottets vägnar:

ERNST ERIKSSON.

Närvarande: herrar *Eriksson* i Stockholm, *Lagerkwist*, *Björnberg*, *Ros*, *Lindberg*, *Johansson* i Krogstorp*, *Svärd*, *Lundquist*, *Lundén* och *Lindmark*.

* Ej närvarit vid utlåtandets justering.

Till riksdagens andra kammarens tredje tillfälliga utskott.

Genom remiss den 15 februari 1924 har Kungl. Maj:t anbefallt järnvägsstyrelsen att till Eder avgiva yttrande över en inom andra kammaren väckt motion nr 330 om utbyggande av Sävedalens hållplats till fullständig station.

Till åttlydnad härav får styrelsen — som i särskild skrivelse avlåter genom samma remiss infordrat yttrande över en motion inom riksdagen angående nedsättning av frakten vid transport av svensk frukt med mera — i nu förevarande ämne anföra följande.

Denna fråga prövades av styrelsen år 1922 och Kungl. Maj:t år 1923. I det yttrande till statsrådet och chefen för kungl. kommunikationsdepartementet, som av styrelsen avgavs sistnämnda år, anfördes följande:

»I skrivelse till järnvägsstyrelsen den 13 april 1922 meddelade distriktsförvaltningen vid II distriktet, att distriktsförvaltningen vid de utredningar och undersökningar, som verkställts beträffande såsom kristidsarbete möjliga objekt för beredande av arbete åt entledigad icke ordinarie personal funnit anordnande av fullständig station vid Sävedalen vara lämpligt kristidsarbete såväl med avseende på läge som arbetets beskaffenhet och omfattning. Sävedalens villasamhälle hade under de senaste åren vid upprepade tillfällen genom ombud hos distriktsförvaltningen gjort framställning om vidtagande av sådana anordningar vid hållplatsen, att samhällets behov av godstrafikmöjligheter bleve i erforderlig utsträckning tillgodosedda. Enligt upprättat kostnadsförslag beräknades anläggningen draga en kostnad av 144,000 kr., varjämte utgifterna för den nya stationens skötsel beräknades komma att uppgå till 33,000 kr. pr år, från vilket senare belopp dock borde dragas 14,500 kr., utgörande dels genom anläggningens tillkomst på annat håll uppkommen besparing, dels inkomst av postersättning. Platsen i fråga, belägen 2 km. söder om Partille, har sedan länge varit öppnad för persontrafik. Under år 1921 uppgick inkomsten av biljettförsäljning till och från platsen till i runt tal 72,000 kr.

I anledning av vad distriktsförvaltningen sålunda anført meddelade styrelsen i skrivelse den 14 augusti 1922, att styrelsen med hänsyn till den begränsade tillgången på medel icke ansåge ärendet kunna föranleda till någon järnvägsstyrelsens åtgärd.

I anslutning till vad järnvägsstyrelsen sålunda resolverat beslöt styrelsen den 25 september 1922, att en från Sävedalens kommunalförening den 26 juni samma år i ämnet gjord framställning icke skulle föranleda annan åtgärd än ett meddelande till vederbörande, att järnvägsstyrelsen saknade medel för utbyggnaden i fråga samt att järnvägsstyrelsen icke ansåge skäl föreligga att under rådande ekonomiska tidsläge hos statsmakterna äska för anläggningen erforderligt anslag. Såsom stöd för detta beslut förelåg ett uttalande från distriktsförvaltningen vid II distriktet, enligt vilket behovet av anläggningen icke kunde anses så överhängande, att därmed icke kunde någon tid framåt anstå.

Vad särskilt den föreliggande framställningen beträffar får järnvägsstyrelsen meddela, att järnvägsstyrelsen alltjämt hyser den uppfattningen, att, ehuru väl ett behov av anläggningen måste anses föreligga, detsamma dock icke kan

anses så överhängande, att uppoffringar från statsverkets sida för dess tillgodoseende böra göras i en tid, då de ekonomiska förhållandena tvinga till den strängaste sparsamhet och till avvisande av krav, som äro av än större allmänt intresse. Järnvägsstyrelsen får därför hemställa, att den gjorda framställningen icke måtte föranleda till någon herr statsrådets åtgärd.»

Kungl. Maj:t fann framställningen icke föranleda någon Kungl Maj:ts åtgärd.

Till frågans ytterligare belysande får järnvägsstyrelsen nu anföra följande.

En förbättring i trafikförhållandena vid hållplatsen kommer att genomföras från och med den 1 april 1924, i det att medgivande lämnats för resgodspollettering från nämnda tid såväl till som från densamma, vadan sålunda därefter möjlighet kommer att finnas till godstransport i viss utsträckning. Iluruvida efter en eventuell utvidgning av hållplatsen till fullständig station godstrafiken skulle komma att bli av någon mera avsevärd omfattning, torde vara tvivelaktigt, åtminstone vad beträffar stycke godstrafiken, då helt säkert handlandena å platsen föredraga att fortfarande få sina varor utkörda med automobil från Göteborg. Däremot torde till och från platsen komma att sändas gods i hela vagnslaster, huvudsakligen bestående av byggnadsmaterialier och — om industriella anläggningar eventuellt komma till stånd — råvaror för industrien och dennas produkter. På grund av lokala förhållanden torde dock aldrig något större antal industriella anläggningar kunna förväntas bli uppförda. För övrigt må här framhållas, att avståndet från Sävedalen till Partille, 2,3 km., är så kort, att körning av gods i större partier från eller till denna station icke synes behöva medföra större olägenheter eller kostnader.

I motionen har anförts, att genom hållplatsens utvidgning till station och poststationens förläggning till stationen skulle betydligt bättre postlägenheter kunna erhållas. Posten transporteras nu *till* platsen med ett lokaltåg på morgonen och *från* platsen med ett lokaltåg på eftermiddagen. Från järnvägsstyrelsens sida finnes intet hinder för postens framförande i flera lokaltåg. Vidare må framhållas, att en förändring av hållplatsen till station icke skulle medföra, att de långväga, postförande tågen komme att göra uppehåll där.

Såsom skäl för motionen har vidare framhållits, att en utvidgning av hållplatsen skulle bli en kraftigt verkande åtgärd till järnvägens favör i konkurrensen med omnibustrafiken Göteborg—Partille. Då emellertid ökning av resemöjligheterna, minskning av restiden eller lägre biljettpriiser till Göteborg och Partille icke kan bli följden av en utvidgning, har åtgärden ingen som helst betydelse, när det gäller att konkurrera med denna omnibustrafik.

På grund av vad sålunda anförts får järnvägsstyrelsen föreslå, att utskottet måtte avstyrka föreliggande motion. Stockholm den 27 februari 1924.

Kungl. Järnvägsstyrelsen.

Ivar Virgin.

Gustav Englund.